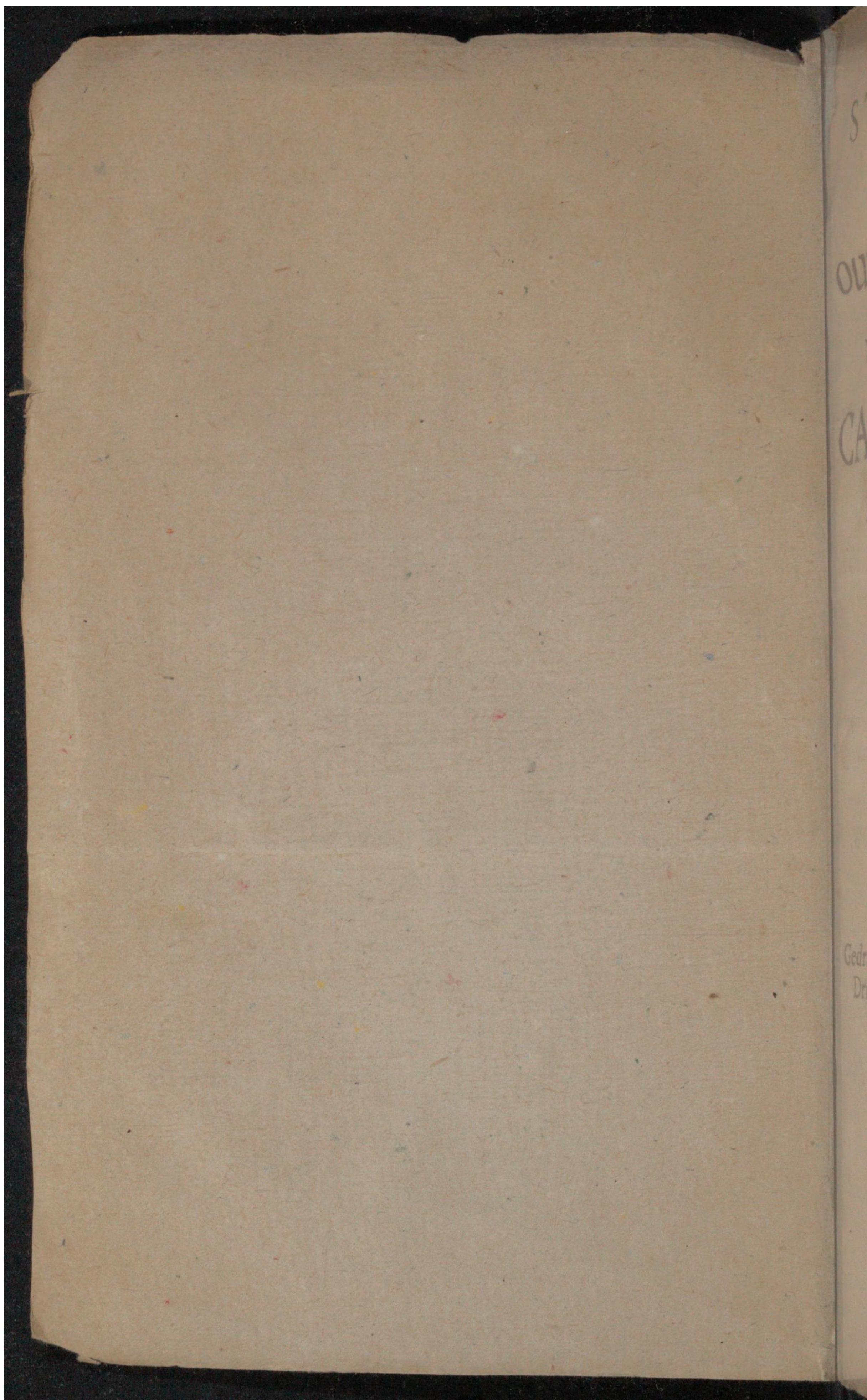

STAM-LOF,

Of uytbreiding over het

OUD-ADELIJK GESLAGT,

VAN DE HEEREN

CASEMBROOT.

In Digt-zang gestelt door

A. MARIA PAAUW.

TOT GOUDA,
Gedrukt by JOHANNES ENDENBURG, Stads
Drucker op de Markt, in de Chronijk.

Aen de Wel-Eedele en Hoog-Agtbare Heeren,

De Heer JAN CASEMBROOT, *Heer van ter Moere, Schepen der Stad Uytregt.*

De Heer LEONARD CASEMBROOT, *Heer van Reynesteyn, Ontfanger van Uytregt, &c.*

De Heer LOUIS CASEMBROOT, *Heer van Wilgelangerak, Capiteyn van een Compagnie Voetknegten.*

Werden dese Versen eerbiedig opgedragen door haar onderdanige Dienaresse

A. MARIA PAAUW.

GRoot-Agtb're Heeren, gunt dat ik met eerbieds poogen,
Mijn need'rig Digt-gezang, op-offer aen uwe oogen,
Mijn geest-drift heeft getragt door hersen-schildery
Te malen op 't papier, u luister-stamswaardy:
Hoewel dat tot die stof vereyste een hooger zweeven,
Dan 't geen mijn laagen zwier koomt door haer veder geven;
Dog soo mijn oordeel heeft gemist in trant-beleid,
Mijn pen heeft egter nog uw' stam-lof uytgebreid.
Mijn Sang-goodes, en kon d'uytstrekking van haar vlerken
Voor geen roemrugtiger van het geslagt beperken
Dan voor uwe Agtbaarheen, die in de Bisschops-stad,
Van [a] Dagobert gestigt, treen langs het selfde pad,
't Geen eertijds wierd begaen, doen d' oude-stam-pilaren
In Vlaand'rens Raadgezag, haar Landsorg deên verklaren
Tot Bruggens burgerheil, waar dat haar Adelpragt
Uytblonk, als binnen Room 't Æmiliaans geslagt.
Hier van getuygen nog soo veel geheugens-bladen
Die met haar wijsheyd, en verdiensten sijn beladen
In Eeuw-geheugenis. Dog niet alleen haar lof
Heeft sig soo uytgestrekt in eygen adelstof,
Maar door vertrouwing aan verscheide luyster-stammen
Soo hebben zy haar roem nog doen te vaster krammen,
Gelijk een Ceeder die op Libanon geplant,
Door d' uytwas van sijn stam krygt schoonder zegestant,
Voor al wanneer 't geswaay der Telgen zig verbinden
Met die zig naast haar kruyn het hoogst getopt bevinden.
Haar staat, en grootheid, soo vol agtb're zege-gloor,
Steld nu uw' luyster op het selfde stacy-spoor,
Daar van 't roemrugtbaar stigt met blijkbaarheid kan spreken
Wanneer de Faamboodin op vlugge vleugel-streken
Vermeld de naamlof van uw waardigheen, vol eer.
Dog tot die uytting eist een Mantuaanse veer,
'k Laat hooger pennetrant die dierb're lofgalm roemen,
Ik sal mijn Zangerest en hoogst geluckig noemen,
Indien uw' gunsten maer op 't geen haar toon verhaald,
Met een mewaardig oog de reegel-stof bestraald.

A. MARIA PAAUW.

[a] Uytregt in den jare 641. gestigt van Dagobert, Koning van Vrankrijk altijd door Bisschoppen geregeerd.

STAM-LOF,

Of uytbreyding over het

OUD-ADELIJK GESLAGT

Van de Heeren

CASEMBROOT.

HOe ſal mijn Digt-zang nu ! o ! overoude vad'ren ?
(Ik die ben van uw' ſtam, een van de laetſte blad'ren)
Treen tot uw worm-ſpelonk, om 't afgeknaegde been
Te ſtellen weer in rey, met bindzelen aen een ?
Hier eyſt een Fenix-pluim, en niet een *Paauwe*-veeder,
Die tot ſoo hoogen ſtof haer ſwakheid vind te teeder :
Dog hoe 't ſwaerwigtig werk, mijn kleinheid ſchijnt te groot,
'k Sal 't egter ſterken door de kragt van *Caſembroot*.

d' Heer [a] *Caſper Caſabon*, die in Piemont gebooren,
Vier kinders tot ſijn erf, van d' Almagt was beſchooren :
Sag door de dood twee Soons ontworteld van ſijn ſtam,
Zijn Dogter, 't derde kind, het Nonnekleed bequam.
De jongſte, [b] *Leonard*, heeft in de Vlaemſe-perken,
En binnen Dammen 't ligt ſijns levens eerſt ſien vlerken :
Maer door de Trouw herplaetſt, kreeg binnen Bruggens kring
Twee kinders, ende ſtant van Scheepen-zeegening.
De *Caſabonſe* naem heeft hy door ſtaet-belangen,
In die van *Caſembroot* haer klank eerſt doen ontfangen,
Die namaels heeft gezweefd, van 't ooſt daer Febus rijſd,
Tot daer hy weer in 't weſt, ſijn moede Henxten ſpijſd.

Sijn

a Het Hoofd der ſtam-reckening.
b Het tweede Lit, en eerſte Caſembroot ; 1484.

Sijn Dogter ſag hy zig door 't ſterf-lot vroeg ontdragen:
Sijn Soon, Heer [a] *Leonard*, het Burgervoogdſchap ſchragen
Die by dees luyſterſtaet, door d' Opper-hemel-magt
Ses Erfgenamen kreeg, tot aenbouw van 't Geſlagt.
Waer van dat d' oudſt Heer [b] *Jan* ſijn Eer-ſon op ſag dagen,
Om in Savooijens-hof, op Vorſt'lijk welbehagen
Als Adelgunſteling te krygen Huw'lijks-deel,
Waer uyt een Dogter ſproot, en 't Huys van Bakkerzeel;
Sijn lukſtar deed hem haeſt tot hooger eerſtaet ryſen,
Met hem by Egmonds Graef, het Raeds ampt toe te wyſen,
Soo dat ſijn naem doen klonk, door faem van ſtaetwaerdy,
En als met heyl omſtraeld, ten hoogſten voorſpoeds-ry.
Dog Albaes gruwelwoed op [c] Gaavrens kruin geklonken,
Heeft ook aen Bakkerzeel die nootlots-ramp geſchoncken,
Want hy die d' Adel op een Atreus bloed banket
Door moordluſt had genood, ook Caſembroot verplet:
Daer op d' onnoos'le ziel bedroopt met purper droppen,
Als [d] *Straalens* ſterfgenoot, Toledoos wrok moſt ſtoppen:
Een daed wiens wreed bedrijf ſal in geheugmerk ſtaen
Soo lang 't vervolg-ſweerd blinkt, in tijd-hiſtory-blaen.
Ja dat hoogſtralend bloed, op Vilvoords hof vergooten,
Sal eeuw-rijk glooren by de grootſte deugd-genooten,
En aen de lof-klank van ſijn wijsheids raed-beleid,
Verkrygen d' eernaem van *Vermoorde Onnooſelheid.*

Soo [e] hebben vaek de vloek-tyrannen,
Haer wreede martelbank geſpannen
Tot plaeg van d' aldervroomſte mannen:
Want had de raſerny haer woed
Niet uytgebraekt door beulle-vonden,
Om ſtaetbehoudenaers te wonden,
Noit hadden ſoo veel zeegemonden
(Genoopt door gloorend' Heldenbloed)

 Ge-

a Het derde Lit, tweemael getrouwd eerſt Jonkvrouw Maria Reintgerts, doen, Jonkvrouw Godelieve Breſt, uyt welk leſte huwelijk ſes kinderen ſijn geſproten.
b Vierde Lit, getrouwd met Jonkvrouw Wilhelmina van Bronkhorſt, hadden te ſamen eene Dogter.
c Graef van Egmont, Prins van Gaavre door Alba onthalſt, 1566.
d Borgermeeſter van Antwerpen.
e Toepaſſende gelykenis.

Geſongen ſoo veel luiſter-toonen,
Tot lof van bloed'ge lauwer-kroonen.
't Geweld vol liſt en laſt'rend hoonen,
Tragt ook niet anders dan door ſchrik,
Verraed-ſweerd, gift, of doodſe ſtroppen,
Haer moord begeerte te volproppen,
Om ſoo haer wraek-vuiſt neer te kloppen
Op al wat neigd' na deugde-blik:
Want Eris aldersnoodſte ſlangen
Vervolgen ſtaeg de deugd haer gangen,
En helpen ſoo 't geweld vervangen,
Door hel-hulp van haer keel-fenijn.
Dog laten al de Neroos raſen:
Geen Lylot kan de deugd verbaſen.
De ſterf ſmert treft alleen de dwaſen,
Een vroom gemoed ſchroomd voor geen pijn.

Na dat dees gruwel-ſlag haer bloedſtroom had vollopen,
Deed weer herſtelde moed, ſijn [a] Dogter ruſt verhopen:
D'aenminnige Egtvoogdes ſchonk haer een luiſter-brand
Van ſpaenſe grootheid, tot haer eerſte Huw'lijks-band.
Dog 't alvernielend ſpook brak haeſt die Trouw-juweelen,
En na de droefheid had haer treur-rol uyt doen ſpeelen,
Quam nieuw herboore Liefd, en gaf haer (uyt veel keurs)
Aen Don Mirando, d' Opperſtedevoogt van Meurs.

Heer [b] *Jan Baptiſt*, die aen ſijn Broeder volgd in jaren,
Vermeerderden 't getal van Bruggens altaer ſcharen.
Maer [c] *Leonard* daer aen, wierd in ſijn vroeglingſtaet,
Loontrekkend-Raedsman van de Brugſe-ſtede-raed.
Hier na tot Borgervoogd, deed door ſijn luiſter-daden
Den vyand ſtutten in ſijn trouwloos land verraden.
Een daed waer van den dienſt ſal in geheugnis ſtaen
Soo lang het weereldsdom de tijd geeft letterblaen.

a Vijfde Lit, Anna Caſembroot, Dogter van de Heer Jan Caſembroot, Heer van Bakkerzeel, tweemael getrouwd, eerſt aen een ſpaens Majoor, ten tweedemael aen Don Mirando Gouverneur van Meurs, ſonder Kinders geſtorven.

b Vierde Lit, tweede Soon van de Heer Leonard Caſembroot.

c Vierde Lit, en derde Soon van de Heer Leonard Caſembroot, eerſt Penſionaris, daer na Borgermeeſter van Brugge, getrouwd aen Jonkvrouw Cornelia Poppe, hadden te ſamen negen kinderen.

Want dit was hy wiens vlijt het vloek-verbond kon teug'len,
Eer Alenzons bedrijf op Vlaend'ren sloeg sijn vleug'len,
Die voor de vryheid van de Brugse borger-stant,
(Gelijk een Cicero) bedwong den dwingeland,
Die op sijn Catilijns, der steden oppermagten
Wouw op de roomse wijs, met dwase hoogmoed slagten,
Dog in sijn[a] list-bedrijf, door Casembrood weerleid,
Viel selfs in 't net, 't geen hy voor and're had bereid.

Dus had Atheenen eens een [b] Raedsheer die de swaerden
(Als 't nood deed, in de wrok van d' overbitt're Pers)
Verstompten, die sijn bloed niet voor 't gemeen en spaerden,
Maer drong (vol landsorg) door al 't nydig tandgekners.
Soo blonk een Catoos sorg, en Focion in liefden,
Wanneer de tiranny bestookten staetsugts hert:
Doen soo veel Hydraes list de stede magten kliefden,
En 't grondmerk wierd geleid van kerk en borger-smert.
Die dus sijn Vaderland door trouw en deugd kan rigten,
Kan tot sijn eige lof, een eeuw'ge pronkzuil stigten.

Hier na als Mavors door sijn buskruits-donderslagen,
De spaense grootheit van haer hoogmoeds gruwel-wagen
Ten krat had afgewipt, en dat de vryheids speer
Gaf Hollands Leeuwe-klaeuw het sweerd, en pijl-kragt weer,
Doe 't zaed der bloedraed, en *Philippus* beulle-klingen
Haer hadden sien 't geweld, door *Willems* moed ontwringen,
En dat der *Staten* magt, vol oppermogentheid
Verschopten [c] 't dwang bestier van Spanjens onbescheid,
Doen wierd hy als Gezand, na Duitsland opgesonden
Met algemeen bevel, tot steun der land-verbonden:
Waer na van daer herkeerd, schonk 't luk hem d'eige stant,
Dat hy naer Vrankrijks-hof weer ging als Raedgesant,
Na welk verrigten hem het eigenst hoogvermogen,
By Brittens Rijks-vorstin ook schonk dat stacy pogen:

Waer

a Meeteren, Reid, en andere kronijk-beschryvers meer 1583. b Toepassing.
c Naderhand als het Land van Spanjens dwangmagt meerder bevrijd was, wierd hy van den Prince van Oranje, ende Staten Generael in Ambassade gesonden na Duytsland, Vrankrijk, en Engeland,

Dit loffelijk volvoerd, ſag hy ſijn voorſpoeds-ſon
Hem overſproeien uyt de welvaerds glory-bron;
Den hemel ſchonk ſijn kruin door landſorg wit van haren,
Een krans van deugdeloof, doorbreid met zegeblaren,
Want deed hem d' eerſte plaets in [a] Hollands Staten-Raed
Betreen, tot dat de dood verbrak ſijn levens-draed.
Soo kan een Eed'le ziel, vol deugdzugts eigenſchappen,
Met eeuwigduurende eer, ten hoogſten luktrans ſtappen,
En roemen hoe de Nijd vaek laſterd op haer naem,
Een vroom gemoed ſtaet vaſt, nog ſchrikt noit voor geen blaem.
Een gloorb're trouw-genood, tot nog meer heil vergroten,
Liet hem drie Sonen, en ſes Dogteren tot loten,
Die ſijn hoogweerdig huis vercierden door haer glans,
Gelijk Latonaes krooſt, blinkt yder aen ſijn trans.

Dus was uyt [b] 's broeders bloed-geplas,
Een gloorb'ren Fenix opgevlogen,
Die door de lukvrouws ſtaet-vermogen,
Hergloorden uyt die Martel-as.

Gelijk de [c] Son met ſchoonder glanſſen,
Na 't woeden van een ramp-orkaen,
Haer goude wieken uyt komt ſlaen
Langs 't luiſter-ſpoor der hemel-tranſſen,
Soo gaet het eeven met de deugd,
Een booſwigt kan haer wel verdrukken,
Maer 't luk doet haer weer rooſe plukken,
Schoon haer het doorne ſteeken heugd.
Dit is het lot der vroomſte mannen,
In 't lyen van geweld-tyrannen.

Soo kwam doen ook weerom herbloſen,
De [d] Son op Kooren-aer, en Roſen,
De vrugtb're Ceeres ſag in keer,
Haer goude weegſchael 't heil ontfangen,
't Geen eertijds haer in glans deed hangen

Voor

a Hier na Preſiderende Raed in den Hoove van Holland geſtorven.
b Toepaſſing.
c Gelijckenis.
d Het wapen van Caſembroot.

Voor 't Spaense-jok haer sloeg ter neer.
Soo hijsd (als 't onweer is verschoven,)
Het ligt der deugd, sijn glans weer boven.

Na dat dees Agtb'ren Heer, sijn levens sonnestralen
Had in een avond-west, door 't sterf-lot neer sien dalen,
Soo quam een dageraed van Soons en Dogters ligt
Weer rysen uyt sijn stam vol agtbaer deugd-gewigt.
't Groot glansbaer staet-gesag, deed [a] d' oudste van sijn Sonen
In Hollands hoogen-raed, het Raedsheerschap vertonen,
Welk eer-ampt hy besat tot dat de vuist der doot
De draed sijns levens, door een pijl, aen stukken schoot:
Dog in het bloeijenst van sijn vroege somer-stonden,
Had hem den hemel door een Huw'lijks-lot verbonden
Aen Anna van Schadee, uyt welker egt-waerdy
Den Opper-Sonne-vorst, de mannelijke-ry
Benam den aenwas, maer gaf aen twee Dogters 't leven,
Die tot den hoogsten trap van jaertal sijn gebleven,
Waer van dat [b] d' oudste aen Heer Hessel wierd gepaerd,
De [c] jongste, door een geest van konst-beleid verklaerd,
Deed door haer hoog vernuft, en muzicale-tonen
Verrukken het gehoor, dog deed haer borst bewonen
De fiere vryheid, tot dat het besluit der tijd
Haer had een Palmkroon op haer graf-zerk toegewijd.

Dog wijl de dood daer mee die stam-telg heeft doen scheuren,
Zoo doet een and're tak nu weer mijn sangdrift beuren
Ten top-troon van Parnas, om door vernieuwd geswier,
Te laten doods-cipres, en vlegten vers laurier.

Heer Lenards tweede [d] Soon door sugt van Oorlogs-daden,

 Sogt

a Vijfde Lit, Leonard Casembroot, oudste Soon van den voornoemden Borgermeester Leonard Casembroot, Raedsheer in den Hoogen Raed, trouwde Jonkvrouw Anna van Schadee, waer by gehad heeft twee Dogters.

b Seste Lit, Jonkvrouw Johanna Casembroot, Dogter van de Raedsheer Casembroot, is getrouwd geweest met den Heer Hofmeester Hessel, &c.

c Maria Casembroot, tweede Dogter van de Raedsheer Casembroot, ongetrouwd gestorven.

d Vijfde Lit, de Heer Samuel Casembroot, tweede Soon van den voornoemden Borgermeester Casembroot, eerst Kapitein, daer na Luitenant Cornel, trouwde Jonkvrouw Anna Romeins, hadden te samen drie Soonen.

Sogt door roemrugtigheid langs dapp're helden-paden
Te tragten naer de gunst van Mavors krijgs-bewind,
Die hem als voesterling van wapendrift gesind,
Vereerden met gesag op tal van leger-scharen,
Waer mee hy drong door 't felst der swaerste nood-gevaren.
Soo dat sijn luister-naem (vol zegen-moedigheid)
Uytklonk door Nassous heir, met overwin-beleit.
Een weerdige Egt-genoor, omstraeld met deugdwaerdyen,
Die haer Romeinse stam van d' oudheids faem-getyen
Kon tellen hoog van roem, had hem de schik-voogdin
Geschoncken tot een deel van Huw'lijks trouw-gewin.
Waer by den hemel hem drie Sonen deed verkrygen,
Dog waer van d' eerste twee, om vol van moed te hygen,
Na 't luister-loon van Mars, in bloed en moord-geweld,
Haest wierden in 't getal van Atrops heir gesteld.
Het vaderlijk gesag deed vol hoogweerdigheden,
In Voorburgs Kerk-kapel beserken hare leden:
Een plaets waer eertijds 't hof van Vorst Elinus magt
Zig keerden in een borgt der Roomse Keiser-pragt.

De jongste Soon Heer [a] *Jan*, met hemel-heilbaerheden
Van eerwaerdy omglanst, vond sig door 't luk bekleden
Met al de wens'lijkheid die oyt de voorspoed schonk
Aen iemant, die door staet, van stam, of eer-lofblonk.
Den hemel had sijn trouw door gloorb're liefde-vonken,
Doen met een zegenbeeld, vol deugd en wijsheid pronken,
Wiens geestrijk raed-besluit, en weergaloos verstand,
Glomp als het strael-ligt van 't doorlugtig diamant.

Noit geen gedenkbeeld van Sabijnse vrouwe-zeden,
Noit Roomsche Porcia vol dappermoedigheden,
Noit wijse Dogter van den grooten Africaen,
Verdienen hooger in geheugenis te staen
Dan Gy, o pronkstar! die door u verheerlijkt leven,
Meer dan de Moeder van de Gragchen, hebt gegeven

Een

a Seste Lit, de Heer Jan Casembroot Heer van Reinestein, Soon van de Luitenant Cornel Casembroot, trouwde met Jonkvrouw . . . van Leedenberg waer van heeden nog seven Kinderen sijn in 't leven.

Een deugd-ſpoor voor u huis, en u doorlugtig bloed:
Uyt ſoo volmaekten borſt met zegen-melk gevoed.
By ſoo veel gaven, en welſprekendheid van reden,
Vervoerden ſy nog 't oog door ſchoon gevormde leden,
Door welk hoogſtraelend vier, vermeerden ſy de ſtam
Met keur van telgen uyt ſoo ſuiv'ren liefde-vlam,
Waer van drie Sonen door d'aleeuwmagt haer gegeven,
Met nog vier Dogters uyt haer trouw-band ſijn in 't leven,
Die in de Myter-kring (daer Willebrords geſigt
Als eerſten Biſſchop heeft het Chriſtgeloof verligt,)
Doen ſelfs Latonaes ſoon, vol gloedſtof van robijnen,
Een yder, als een ſon, haer glans in d' oogen ſchijnen:
Waer om de Vegt-nimf uyt haer glaſig water-hof
(Wanneer ſy door de faem de Caſembrootſe lof
Hoord klinken langs haer boord) gebied haer Bron-najaden
Met vlugge vinger-drift, een oegſt van zege-bladen,
Met ſilv're peerels van Auroraes kruin verrikt,
Te ſtrikken tot een krans, om eergenot geſchikt
Op ſoo veel kruinen, als nu ſijn Hoog-Agtb're Heeren
Die binneu Uytregt, uyt die luiſter-ſtam regeeren,
Waer van Heer [a] *Jan*, als d' oudſt, vol glans van ſtaetbeleid
Voerd by ſijn ſtam-klank nog ter Moerens Heerlijkheid;
En hoe ſijn luiſter-naem uytblinkt door adel-ſtralen,
Nog doet de deugd, ſijn ziel, vry hooger lof behalen,
Want dat triomf-cieraed, vereedeld ſijn gemoed
Met nog meer gloory, dan de pragt-ſtant van ſijn bloed.
D' aenminnige Egt-godes, heeft hem door liefde-ſtrikken,
Een agtb're trouw-genoot doen tot een Ega ſchikken.
Waer toe 't al-eeuw-beſtier hem ſoo beſproeyd met luk,
Dat noit een ramp-orkaen hem overdwerſt met druk,
Maet ſtadig heil-beſit van welvaerds vrede-ſchatten,
Doen hem met overvloed van zegening beſpatten,
Op dat de liefd uit ſoo roem-rijken Egt-genot
Hem kroon met vrugtbaerheid, waer door ſijn huw'lijks-
lot

Den

a Zevende Lit, de Heer Jan Caſembroot, Heer van ter Moere, oudſte Soon van Heer Jan Caſembroot, Heer van Reineſtein, is getrouwd met Juffrouw Ploos.

Den aenbouw van ſijn ſtam ſoo hoog mag op doen groeijen,
Dat hy ſijn kinders ſiet als ceeder-ſpruiten bloeijen.

Den tweeden ([a] *Leonard*,) volgd op ſijn Broeders ry
Als hoeder van een ſchat die aen ſijn ſorg-voogdy
Door 't Stigt is toebetrouwd; ſoo ſteund het land ſijn vlerken
Op ſchouders daer de deugt, haer glory in doet werken.
De ſtaetkund van ſijn ſtam (waer by noit eygenbaet
Haer voordeel in begreep, in Vlaend'rens ſteede-raed,)
Herleefd in ſijn gemoed, vermits ſijn handel-plegen
Tot welſtand van 't gemeen, verdiend een lauwer-zegen.
De trouw heeft hem verpand, (tot welſtand van ſijn huis,)
De weerd'ge Dogter van d' Hoog-Agtb're Staten Ruis,
Waer by den hemel hem door welvaerds offerringen,
Doet met Thalaſſus lot vol wenſlijkheen omringen,
Soo dat ſijn ſtandbeleid, ten tempel-choor van d' eer
Verdiend gepronkmerkt door een ſwier'ge Fenix-veer.

De jongſte, Heer [b] *Louis*, doorgloord met oorlogs-vonken,
Volgd Mavors krijgs-bewind, en houd Bellonaes lonken
Als fakkels, die ſijn drift door 't vier van dapp're-moed
Belooft de zege van een overwinnaers hoed.
Gelijk de Wapen-god, hem reeds heeft voorgeſchreven,
In het doorlugt bedrijf van Ooms, en Grootvaers leven;
Dog nu de Vree-vorſtin, Europaes borſt-vlam ſmoord,
En jaegd uyt Neerlands kring, het wraek-vier van de moord,
Laet ſy de volgers van de bloedige oorlogs-wagen,
In plaets van helm, en ſtael, haer ſagte olijf-krans dragen;
En ſalfd de wonden (daer 't geweld mee was omſet)
Met luiſter-balſem van vrouw Junoos huw'lijks-wet.
De ſagte Venus, ſchuw van ſchendig bloedvergieten,
(Als hert-vrindin van Mars) heeft uyt haer Nectar-vlieten

Sijn

a Zevende Lit, Heer Leonard Caſembroot, Heer van Reineſtein, en Ontfanger van Uytregt, tweede Soon van de Heer Jan Caſembroot, is getrouwd met Juffrouw , , Ruys.

b Zevende Lit, Heer Louis caſembroot, Heer van Wilgelangerak, Capitein van een Compagnie Voetknegten, derde Soon van de Heer Jan Caſembroot, is getrouwd met Juffrouw . . .

Sijn boesem-zugt gelaefd, en met doorlugtig vier
Van overminn'lijk schoon, en heerlijk oog-geswier
Versengd sijn boesems-lot, waer door een agtbaer paren,
Heeft Mirth en Palm vermengd, by pragt van Lauwerblaren.

Nu koomt en flonker-reeks van schoone Juffer-glans,
Vol van doorlugtig ligt, als uyt een sonne-trans
My stralen in 't gesigt, door dien haer glory-blinken,
Mijn Sang-nimfs schorheit, doet een nieuwer digtstof klinken.
Want als wel-levendheid sig paert met deugd, en staet
En schoonheid, by verstand, de driften noit en laet
Van 't spoor der reden op on-effe wege stronk'len,
Soo eist de zede-pligt een kroon van lof-karbonk'len,
Om soo veel swierlijkheen te schenken tot een pragt
Vol heil-bestraling, door de Lukvrouws zege-magt.
Waerom de Trouw-voogdes, bekoord door soo veel gaven,
Dwong hert-vervoering aen haer oog-ligt te verslaven,
Die daer door als verrukt, aen Paphos soon gebood
Te sien beminn'lijk schoon van [a] *Anna Casembroot*,
Op dat de liefd, door soo een morgen-son aen 't gloeijen,
De heer van Natewis, betrok in minne-boeijen,
Wiens onuytblusbaerheid mogt sijn als 't heilig-vier
Dat Romens kerk-kapel, door Vestaes maegden-swier
Deed eeew-lang smoken met doorlugtige offer-vonken,
Soo werd een gloor-rijk hert met vaste min omklonken,
Wanneer een heillige-egt, door kragt der schik-vorstin,
Beloofd een huw'lijks-lot vol welvaerds vree-gewin.
Want op soo wensb'ren trouw, doen duisend liefde-kelen
Niet dan vernoegendheen van minne-vreugden kwelen,
Op dat uyt sulk een band van dierb're liefde-kragt
Mag spruiten overvloed van wasdom voor 't geslagt.

Nog deed de schuim-godes, tot meerder hert-vernoegen,
By dees groot-agtb're trouw, een tweede [b] Suster voegen,
Wiens

[a] Zevende Lit, Jonkvrouw Anna Casembroot, oudste Dogter van de Heer Jan Casembroor, is getrouwd met de Heer van Natewis, in de Staten van Uytregt, en Houvester, &c,

[b] Zevende Lit, Jonkvrouw Adriane CasemBroot, tweede Dogter van de Heer Jan Casembroot, getrouwd aen Capitein Renes,

Wiens wijd-uytſtralend-ligt, een hert ving door haer glans
Met luiſter-ſugt genoopt, om 't vier der oorlogs-kans
Te volgen by 't gedreun van trom, en krijgs-trompetten,
En daerom, min ontſet voor 't woên der liefde-wetten:
Dog ſchoon dat Mavors ſelfs ſijn boeſem ſluit in 't ſtael,
Nog dwingd de liefd ſijn wil, want (fier in zegeprael)
Spot met de wrevelmoed der ſterkſte wapen-helden:
Een glanſig maegden-oog meer vryheên nedervelden
Dan 't ſchrikbaer oorlogs-vuur, in 't hittigſt moord-gebrom:
Dit bleek aen heer Renes, wiens boeſem ſtraks ontglom,
Als Adrianaes oog, door overwinnings-vonken
Een ſtrik van diamant, had om ſijn hert geklonken,
Wiens onverbreekbaerheid, in huw'lijks heil-verbond,
Door wens'lijk luk-genot, haer ziel-vernoeging vond.

Twee [a] Suſters, daer de liefd, nog door geen Min-vermogen,
Heeft een triomf-kroon om van trouw-pragt doen verhogen
Vereiſſchen dat haer lof op wieken van 't verſtand,
Alleen werd aengeboon een vlugge veder-trant,
Die haer volmaektheên, en beſtraelde deugd-waerdyen
Bekranſen met de geur van Febus ſpeceryen,
Of die haer gaven ſoo doet klinken, dat de Min
Haer voerd in zegen-prael ten egt-ſtants hof-geſin.

Nu roept een ouder tak, mijn ſangmaegd, te herſweven,
Tot daer heer Jan is by ſijn afkomſt-ry gebleven,
Heer Lenards derde [b] Soon, die mee door 't luk beſtraeld,
Heeft in het Vrye, ſijn beroep, en trouw bepaeld,
Een heilſaem huw'lijks-lot, heeft aen ſijn agtbaer leven
Maer eene [c] Dogter vol van roemwaerdy gegeven:
Die weer door hemel-wil, verzegelſtrikt in trouw,
Daer mee heeft uytgedoofd, dat ligt van ſtamgebouw.

Sijn

a Nog twee ongehuwde Iuffers, Iohanna en Cornelia Caſembroot, jongſte Dogters van de Heer Ian Caſembroot.

b Vijfde Lit, de Heer Iohan Caſembroot, Ontfanger van Vlaenderen, en Schepen van 't Vrye, getrouwd met Iuffrouw Maria Braſſer, hadden te ſamen eene Dogter.

c Iuffrouw Iohanna Caſembroot, eenige Dogter van de Heer Iohan Caſembroot, is getrouwd geweeſt aen den Heer . . . de Vlaming, Schepen van 't Vrye, &c.

Sijn oudſte [a] Suſter, door 't beleid van 't al-vermogen;
Sag haer, door hemel-ſorg, als in triomf verhogen
Met voorſpoeds zegening, want eerſtand, en geluk;
Begunſten yder haer met overvloeds gebruk,
't Hoogweerdig ſtaet-genot, vercierd met rijkdoms-ſtralen,
Deed door het min-beſchik, haer boeſem zege-pralen
Op een grootmoedig hert, dat by de Maes-godin,
En by de vloed-pragt van haer ſtroom-rijk hof-geſin
In ſtant wierd onderſchoord; waer door hem 't ligt der reden
Omſtraelde met geſag in d' oudſt van Hollands ſteden.
Dus wierd de ſchoonheid, vol verheerlijkt zede-ligt,
In 't Ridderlijk gemoed, een zetel opgerigt,
Waer in ſy heerſten, tot de tijd, weer door ſijn handen,
En door het ſterf-lot brak haer glansb're huw'lijks-banden:
Dog niet haer faem-klank, want de Merwe, fier van tong,
Met Filepotes lof, tot aen het ſtardak ſong.

De vleugels van 't gerugt, op d' eige wijs, verhieven,
't Verheerlijkt deugd-vier van d' aenminn'ge [b] *Godelieve*,
Waer door ſy in het perk van Hollands Graven-hof,
Kreeg in haer Lente-ſtond, wel voegb're huw'lijks-ſtof,
Die haer met eerwaerdy, een hooge reeks van dagen,
Deed heil-ſtants agtbaerheit in egt-genootſchap dragen,
Tot eind'lijk het beſluit van d'hemelwil haer gaf;
Het ſterf-lot in den Haeg, maer Voorburg tot een graf.

't Wijdſtraalend vonkligt dat ſijn glans uyt [c] *Annaes* oogen
Deed glimmen, als 't geflonk van Febus fakkel-boogen,
Schoot ſijn verzengſtof vol verrukkend mingeweld,
Tot huwlijks lukbeſtier, in 't hert van Herdingsveld,
Die als een Statebaek, toe Landzorg rijk van reden,

Droeg

a vijfde Lit, Ionkvrouw Filepote Caſembroot, oudſte Dogter van de Heer Borgermeeſter Caſembroot, trouwde met Ionker Hugo Muis van Holy, heer van de Setel, Schout van Dordregt, en Baillu van Stryen.

b vijfde Lit, Jonkvrouw Godelieve caſembroot, tweede Dogter van de Borgermeeſter caſembroot, trouwde de heer Erijk van Zipeſtein, comijs in de Generaliteits Finantie,

c vijfde Lit, Ionkvrouw Anna caſembroot, derde Dogter van de heer Borgermeeſter caſembroot, trouwde Ionkheer Pompejus de Roovre, heer van Herdingſvelt, Raed van Staten, en Baillu van Zuid-holland,

Droeg ſijn geſagſchap in Zuidhollands moogendheden,
Waer hy als een Pompee, en Roover, fier van naem,
Niet volgden, die oud Room', door ſtaatzugts gruwel-blaem,
Wouw wagen aen 't gewigt van ſijn, of Cezars deegen:
Maer die, tot borgerbeſt, de weegſchael regt dee pleegen.
Waerom ſijn ſtaet en eind, de deugdlof, meer voldee
Dan hy die 't ſterflot op Ægyptens-oever lee.
Dog 't ligt van [a] *Petronel* ging, in haar ſomerglooren,
Door afgunſt van de dood, gelijk een bloem verlooren
Die van haer ſteel gerukt, verlieſt de zwier'ge ſtant
Waerom haer wortel was tot oogvermaek geplant.

Maer liefd', af keerig voor den reuk der lijk-çypreſſe,
Schoot door [b] *Corneliaes* gezigt, ſijn minnebreſſen
In een Romeins gemoed, waer door dat Mirth, en Palm
Geſtrikt tot huw'lijks-pronk(deên Ceres vrugtb'ren halm
Met goude Kooren-Aer by 't blos van roode Rooſen,
Die in het wapenſchild op hemelsblaeuw verpooſen)
Voen met een luiſterhoop, dat uyt dien akkerbouw,
Een rijken zeegen-beſt mogt rijſen door de trouw:
Waer toe d'aenminn'ge vree met heil'ge eendragts-banden,
Haer herten tot een hof van eeuw'ge min verpanden,
Die met onwelkbaer-loof omheindigt, van de dood
De wortel en de ſtam (door nijd) te gronde ſchoot,

D'hoogweerd'ge [c] *Angnes*, vol van deugdſugts morgenſtralen,
Droeg in haer boezem 't wit van ſuiv're lelypralen,
En in haer oog de glans, waer mee de dagbodin
Ontſluit de hofpoort voor Vorſt Febus loopbegin:
Maer ſoo vol glansbaerheên om herten te verrukken,
Schoot haer de pijl der dood, de levens-draed aen ſtukken,
En gaf een gloryſpruit, die reeds ſoo ſwierig blonk,
Aen 't droevig treurhol van een naare wormſpelonk.

Wend

a vijfde Lit, Jonkvrouw Petronella caſembroot, jong geſtorven.
b vijfde Lit, Juffrouw Kornelia caſembroot, vijfde Dogter van de heer Borgermeeſter caſembroot, ttouwde met Jonker Thomas Romeins,
c vijfde Lit, Jonkvrouw Angnes caſembroot, ſeſte Dogter van de heer Borgermeeſter caſembroot, is ongetrouwd geſtorven.

Wend nu mijn Sanggodes uw vlerken
En ſweefd weer agterwaards in ry,
Tot daer uw oude Stamwaerdy
Gewagt heeft na u lettermerken:
Meld nu, hoe dat de [a] vierde Soon
Mee van Heer *Leonard* geſproten,
Sig aftrok van ſijn Bloedgenoten
En binnen Brugge bleef ter woon.
Sijn jeugd, gewend by klooſter-reijen,
Te gaen in Mis en beeldgevier,
Gaf hert, en oore, en oogbeſtier
Aen Romens velde om in te weijen,
En liet daerom door 't twiſt-fenijn
Der afgunſt, ſoo ſijn borſt beſtormen
Om 't broederlijk geloof-hervormen,
Dat hy geen naemgenoot wouw zijn
Van ſoo ſijn ſtamklank zig deed noemen,
Een trouw vol agtbaerheid, en eer
Die maekten hem Ooſtwinkels Heer:
Waer van s'hier na, haer naem beroemen,
Dog egter om ſijn Adelſtam,
Vol overoude glansbaerheden;
En dienſt van Vlaend'rens Graveſteden,
Hy 't Borgervoogdgezag bekwam:
't Geen hy een reeks van lange jaren
Bekleede met hoog-agtb're ſtand:
Kreeg ook uyt Egtehuw'lijks-band
Vier kinders door gezegend paren.
Waer van ſijn afkomſt door een [b] Soon,
En door drie Dogters, vol van glanſſen,
Haer ſtaet in Brugge deên beſchanſſen;
Daer nog de tijd van geeft vertoon.
Want met ſijn Soon, door huw'lijks-boeijen,

B De

a Vierde Lit, de heer Nicolaes Caſembroot, heer van Ooſtwinkel, vierde Soon van de heer Leonard Caſembroot, verſcheidemael Schepen en Borgermeeſter des Stede Brugge, kreeg uyt ſijn huw'lijk een Soon en drie Dogters,

b Vijfde Lit, de heer Jooſt Caſembroot, heer van Ooſtwinkel, trouwde Jonk-vrouw Sebaſtiane van Maldegem,

De[a] Dogter kreeg van Maldegem,
Soo vond ſijn ſtaet nog vaſter klem
Van wijt-uytblinkend luiſtergloeijen,
En nog meer doen door zegentrouw
Sijn[b] Dogters zig verſtrikt bevonden
In d'eige Maldegems verbonden,
Tot glorij van haer Stam-gebouw.

De[c] jongſte die door geeſt'lijk poogen,
Al vroeg, het Nonnekleed bekwam,
Sag haer, door d'agting van haer ſtam,
Abdis van Spermalgem verhoogen:
Waer ſy tot d'oudſte levens dag,
Beſtierden het Abdygezag,
En liet haer naem, vol agtbaerheden
In 't Adelboek der Nonne-treden.

Nu roept de[d] Dogter van Heer *Leonard*, mijn trant,
Om haer in af komſt-ry, by 't broederlijk vermogen,
Door 't ſpreken van mijn geeſt, in ſtamreeks te verhoogen:
Want haer deugdblinkend-ligt, en agtb're levens-ſtant
Verdiende alleen, door klank van ſchrand're digters tongen,
Een zegenlofgedreun te werden opgezongen.
Waer door ſy eeuwig, in geheugenis gebragt,
Mogt geven door haer naem, veel eerlof voor 't geſlagt,
Heer Koolbrand, vol ſtaetkundigheden,
Wierd haer door brandend'-hertevier,
En alvermogend trouwbeſtier,
Verzegelboeid met huw'lijks-eeden,
Uyt welk gelukkig trouwverbond,
En gunſt van d'Almagts zegemond,

Haer

a Sijn oudſte Suſter, Jonkvrouw Maria Caſembroot, trouwde Jonker Adolf van Maldegem, heer van Leyſchor en Avelgem &c.

b De tweede Suſter, Jonkvrouw Anna Caſembroot trouwde Jonker Filippus van Maldegem,

c de jongſte, Juffrouw Barbara Caſembroot, werdende geeſtelijk, en Abdis tot Spermalgem, nog geleefd in het jaer 1650, deſe Tak is in Vlaenderen gebleven.

d Vierde Lit, Jonkvrouw Maria Caſembroot, eenige Dogter van de Heer Borgermeeſter Leonard Caſembroot, trouwde de heer en Mr. Cornelis Koolbrand,

Haer voorſpoeds-luk, en heilwaer-dyen,
Gaf roemſtof tot in later tyen.

Nu koom ik tot de jongſte[a] Soon,
Van Bruggens Borgervoogd, geboren;
Die zig, als door een hemelkroon
Van geeſt'lijk heil, had zien omglooren:
Een luiſterblinkend-deugdbeleid
Omſcheen hem, als met godsdienſt-ſtralen,
Waer by de Lukvrouws-zegenpralen,
Hem gaf, by Vlaend'rens ſchatbeleid,
Meer ſtaethoogweerdigheên, die 't leven
Een Amaltheeze vrugtboom geven.

Maer ag! die groote gloryſtand,
Die u, ô! overgroote-vader,
Omſchoorden als een zuil van 't land,
En als een ware deugdzugts-ader
Beſweek, doen gy uw' zielwaerdy
Meer agten dan u goed en ſtaten,
Die gy vrywillig gingt verlaten
Om u gemoed te houden vry
Van Altaerdwang, en Prieſterlagen,
Die u haer tempelhaet deên ſchragen.

Soo week[b] Themiſtokles de ſlag
Wel eer (waer mee d'ondankb're Grieken
Hem dreigden, doen hy 't landgezag
Behield door 't ſlaan van Xerxes wieken)
In 't hof der eigen oorlogsvorſt;
Die hem, om ſijn manmoed'ge daden,
Ontfing met armen van genade,
Hoewel ſijn rijkxheir had getorſt

De

[a] Vierde Lit, de heer Jaques Caſembroot, vijfde Soon van de heer Borgermeeſter Caſembroot, in ſijn leven Treſorier Generael van Vlaenderen, trouwde voor ſijn eerſte Huiſvrouw Iuffrouw Antonia Winkelman, waer by gehad heeft agt Kinderen.

[b] Gelykenis.

De Neerlaeg door d'Atheener-benden,
Daer hem Neokles soon door schenden

Al even koomt hy ten tooneel,
Sijn leefrol hier mee voor te dragen;
Want, na dat hy het landkrakeel
Verhoed had in sijn oorlogs-plagen,
En Vlaend'ren in sijn borgernood
Had bygestaen, in sorg van 't leven,
Komt hem 't geweld een rampslag geven,
Die hy ten prijs van 't goed, ontvlood,
Maer vond doen weer in Hollands-perken
't Geluk, dat al sijn heil kon werken.

Wat heeft, helaes! die [a] gruwelwoed
Om kerk, en godsdienst t'overromp'len,
Niet zielen in hun martelbloed
En voeten op dat pad doen stromp'len:
Die overwreede moordvoogdy
Soo dier met merg en bloed beschreven,
Deed yders hertgareelen beven
Voor 't woên der beule-tyranny.
Dog hoe dat vuur 't gemoed dee schrikken,
't Geloof kon daerom niet verwrikken.

Maer eer dat hem d'ondankbaerheid
Der Spaense gruweldwang, deed schromen,
Gaf hem de Liefd', door egt-beleid,
Sijn eerste trouwband te bekomen;
Waer uyt hy vierpaer telgen heeft
Veroverd tot sijn huw'lijks-loten,
Dog seven door de dood ontschoten,
De laetst' hem maer heeft overleefd.
Waer na hy door een tweed' [b] hertrouwen
Nog negen kind'ren heeft behouwen.

't Gedenkbeeld van sijn broeders dood,

Heeft

a De Inkwisitiedwang.
b Ten tweedemael hertrouwd aen Jonkvrouw Barbera Dominicle, Dogter van de Borgermeester Dominicle, waer by hy gekregen heeft negen kinderen.

Heeft hem te meer aen d'Yvoogds zoomen
(Na 't vlugten van ſijn levens-nood)
Om vrije tempelpligt doen komen,
Want daer vond hy een vredeſchat,
Die ſuiv're godsdienſt hem kwam geven,
Als balzem voor ſijn ſtaet-verſweven,
En toegang tot de Sonneſtad,
't Geen hem voor 't Roomsgeweld t'ontloopen
Het hof van Sion ſetten open.

[a] *Reinier*, Heer Jaques jongſte Soon,
Uyt d'eerſte trouw, van agt, in weſen,
Sag ſijn geluk-ſtar weer verreſen,
Als hem een ſtaet wierd aengeboon
Die met roemwaerdige eer-verhoogen
Verbond in huw'lijks heil-vermoogen.
De Liefd' gaf hem uyt d'eerſte-trouw
Twee kinders tot ſijn egtgebouw,
Maer na dees afgeknotte bande
Door 't ſterven van ſijn Trouwgenoot,
De Min voor hem weer haeſt beſloot
Een vers-ontſteken boezem-branden:
't Geen tot een [b] tweede huw'lijks-ſtant
Door 't opper al-beſtier geklonken
Hem met vier kinders heeft beſchonken,
Waer van dat drie ſijn voort geplant.
Die door verloop van later ſtonden
Vol vrugtb're waſdom ſijn bevonden.

Waer uyt dat [c] *Jacob* ſig bevant
Van 't eerſte huw'lijk voort geſproten,
Dog die ſijn heil-ſon ſag verſchoten

 Want

a vijfde Lit, de heer Reinier Caſembroot, Soon van de heer Jaques Caſembroot, en Ionkvrouw Antonia Winkelman, eerſt getrouwd met Ionkvrouw . . . van Broekſouw, waer van twee kinders hield.

b Ten tweedemael hertrouwd met Iuffrouw Anna de Veer, waer by drie kinders heeft verkregen; was Comijs in de Generaliteits Financie.

c Seſte Lit, Jacob Caſembroot Soon van de heer Reinier Caſembroot, Commijs van de Generaliteits Finantie, trouwde Iuffrouw Hillegonda van Wijk, waer van een Soon is geſprooten.

Na 't kruin verzengend morgenland,
Waer dat hem 't luk uyt gloende kimmen
Gaf door een [a] Soon, uyt Egte-trouw
Dat hy tot maetſchappy-gebouw
Zig ſag vol zegen luiſter-glimmen:
Want hy als Koopvaerdy-Geſant
Wierd na Schaf Sefijs hof geſonden,
Dog door den Perſiaen verbonden
Te blyven daer (vol eer) verpand,
Tot dat hem het Bataefs vemogen
Met and're luiſter deed verhogen.
Daer hy, door voorſpoed overlaen,
Sijn levens toorsligt uyt ſag gaen.

Sofia, [b] mee van 't ſelfde trouw-verbond,
Wierd in 't aenminnigſt van haer Soomerſtond,
(Doordien de liefd' by haer ſijn zetel vond)
Aen Sillaes Soon, door huw'lijksmagt gegeven;
Niet die door haet, met Marius, om ſtrijd
Oud Romen had het Capitool ontvrijd
Van 't borgerregt, neen, maer die ook vol vlijd
D' Onnooſelheid, in noodgevaer van 't leven,
Door ſijn beroep, met laſt'rend plaeg-geweld
Had in bedwang van tiranny geſteld,
Doen 't regt, verkromd, de waerheid wierd geveld,
Tot ſchrik van die nog aen die bloed-eeuw denken.
Soo werd een land, vaek door een gruwel-ſmet
Van ſchrik bedrijf, een hoonmerk aengeſet,
't Geen door geen tijdverloop, kan ſijn verplet:
Dog dat ſijn ſtraf, d' uytwerkers wel kan ſehenken.
Maer hoe d' opregtheyd onder 't plaegpak ſteend,
Den hemel, haer door waerheyd, hulp verleend.

[c] *Albertus*, Soon van 't laetſtebed, Ging

a Zevende Lit, Reinier Caſembroot, Soon van Jacob Caſembroot, wierd van Batavia geſonden voor Conſul na Perſien, en is in Ooſt-Indien ongetrouwd geſtorven.

b Seſte Lit, Juffrouw Sofia Caſembroot, Dogter van de heer Reinier Caſembroot, trouwde met de heer Fiſcaal Silla.

c Seſte Lit, Aelbert Caſembroot, Soon van de heer Reinier Caſembroot, en Juffrouw de Veer, getrouwd in Moskovien, met een vrouw van de grootſte agtbaerheid.

Ging in de noorder beere hoeken,
Vergrooting voor ſijn lukſtant ſoeken,
Waer hem die ook geviel in 't net:
Want Mars, blies eerſt door oorlogs vonken
Sijn hert vol dappermoedigheid,
Waer door dat hem 't geſag-beleid
Van Leeger Hoofdman wierd geſchonken,
't Geen hem in d' hoogſte wapen-nood
Deed zeege-vieren op de dood.
De Faem dee dit gerugt trompetten,
Tot daer dees daed, een hert verwon,
Dat hem (gelijk een flonker-ſon)
Met gloed van Liefde-vier omſetten,
Daer mee hy door de trouw-verpand,
Heeft tot een huw'lijks-oegſt verkregen
Verſcheide kinderen tot zeegen,
Als vrugten van ſijn liefdebrand.
Dog eind'lijk in een dood'lijk ſtryden
Daer 't alles bleef, ging hy ook glyden.

Dees Ruſſiaenſe trouwgenoot,
Heeft ſijn geboorte ſtam vergroot
Door veel getal van huw'lijks-loten,
Waer van dat d' oudſte [a] Soon ſijn hand
Weerom in Holland heeft verpand
Aen een der naetſte bloedgenoten.
Sijn lukſtar heeft hem toegeleid
Een Wapen-Hoofdmanſchap te ſchragen,
Dog nu de Vree-ſons welbehagen
Haer vreugde-ſtralen nederſpreid,
Koomt Mars, ſijn wapendrift t' ontſchieten.
Maer Hoop, dat jonge Moskoviten
Hem ſterken ſullen 't egtgebouw,
Dat geef hem 't lot door liefd, en trouw.

Nu brengt de regel-ry, [b] *Antoniaes* geboort,

 Mee

[a] Zevende Lit, de heer . . . Kapitein Caſembroot, Soon van Aelbert Caſembroot, getrouwd met ſijn Nigt Iuffrouw . . . Zegwaert,

[b] Seſte Lit, Iuffrouw Antonia Caſembroot, Dogter van de heer Reinier Caſembroot, en Iuffrouw de veer, trouwde de heer . . . Zegwaert, Comijs van de Generaliteits Financie, &c.

Mee voor mijn Sang-nimfs ſtem, in klank uytbreiding
voort,
Sy in haer weſen, door 't natuur-ciraed, beſchonken,
Rees in haer eerſte jeugd, gelijk een ſon, wiens ligt,
Door oogverrukkent-vier ſcheen yder in 't geſigt:
Waerom de Liefd' ontſtak ſijn boogkragt aen haer vonken,
En trof daer meede een wit, 't geen haer door egtbeleid
Aen Zegwaerd heeft verpand, tot huw'lijks vrugtbaerheid.

Indien 't natuurlijk ſchoon, van lelyen, en roſen,
't Aenminnig veld-tapijt, met wit, en blos verpoſen:
Of dat een Maegd die roem van glansbaerheid genoot
Soo was 't min wonderbaer, maer dat hier jong'lings ſtra-
len,
't Bevallig weſen doen ſoo hougen lof behalen
Is overmerkelijk: dog hoe, *Jan Caſembroot*
Die weerdigheid beſat, nog deed hem 't noodlot ſoeken
't Vergrooten van ſijn heil, in javaas brand'ge hoeken.
Waer hem 't geluk, en liefd, heeft door een huw'lijks band
Verſtrengeld tot verblijf van vaſte levens-ſtant.

Stijg nu mijn innig ziel-bewegen
Ten top van teergevoeligheên,
En meld door kragt van letter-reen
Wat drift uw' boeſem maekt genegen,
Om dees door-wetenſchapte [b] ziel
(De Vader, van mijn weerde Moeder)
Te ſtellen als de levens-hoeder
Van ſijn doorlugte handel-kiel.
De Godsdienſt, had door hemel-pogen,
Sijn hert (als tot haer cabinet,
Met al de luiſter-gloor omſet
Die iemant kon door heil verhogen.
D' opregtheid, zat in ſijn gemoed
Als op een zeetel van behagen,
Die ſijn gewetens-drift deed dragen

Een

a Seſte Lit, Jan Caſembroot, jongſte Soon van de heer Reinier Caſembroot, is getrouwd op Batavia,

b vijfde Lit, de heer Pieter Caſembroot, Reſident van de Landgraef van Heſſen en andere Agtbare bedieningge meer, trouwde Juffrouw Dulcia van Rottermont, waer by gekregen heeft een Soon en twee Dogters.

Een altijd ſuiv're herte-gloed.
Hoogwigtigheid van ſtaet-belangen
Verpligten hem voor Heſſens-Vorſt
Te ſijn met amptſorg overtorſt,
't Geen hem veel eerlof deed ontfangen.
Nog ſtrekte hy Hollands oorlogs-ſtaet
Behulpgeld, om haer leeger-ſcharen
Voor muyteryſtant te bewaren
In 't felſt van Spanjens gruwelkwaed.
Dog daer 't erkenbeſtier ſijn daden
Noit van vernoeging heeft doen ſien,
Veel minder dankſtof aen doen bien,
Of gunſt-belooning voor ſijn ſchade.
Maer hy, gehertſterkt in ſijn lot,
Bevond door and're zeegeningen
Van hemel-hulp, ſijn huis omringen,
Tot dat ſijn dag-loop wierd geknot.
De Liefd, had hem door huw'lijks-vonken,
Met Dulcia van Rottermont,
Vereenigd in een trouw-verbond:
Waer uyt ſijn egt-ſtant wierd beſchonken
Met luiſter-telgen, wiens gelaet,
Zijn hoop, deên 't wens'lijk heil beloven,
Als of den bloey, uyt Sarons Hooven
Sou vallen op haer dageraed.
Sijn deugd, verhief zig als een baken,
Om haer, gelijk een ſchip op zee
Te brengen aen een goede Ree
Daer haer geen zielverderf mogt raken.
De weg van 't eeuwig Son-paleis,
Betragten hy ſtaeg op te treden
Met ziel volmaekte heerlijkheden,
Schoon hem de weereld reis, op reis,
Riep om haer ſware laſt-getyen
Te ſchragen in hoogwigtig leet,
Dat lang ſijn hertzorg had bekleed;
Dog hoe dees laſt, ſijn ziel deed lyen,
Daerom beſweek noit ſijn gemoed

In 't geen waer na hy 't vierigst' dorsten,
Dat was om d' opperste aller Vorsten,
Vol van uytdrukbaer zeege-goed,
Tot aen sijn sterf-uur, door gebeden
Te loven met tryomf-geluit,
En dus blies hy het leven uyt,
Om eeuwrijk daer weer in te treden.

[a] *Jacoba*, die 't bestier van opper-al bewegen
My tot een Moeder, gaf vol deugd, en luister-zegen,
Wierd in haer eerste jeugd bestraeld met al 't geluk
Dat oyt de voorspoed gaf tot tijdlijk heil gebruik.
Haer huw'lijks-band, met Paauw deed mijn geboorte stralen,
In Hollands Graven-Hof het eerst sijn aemtogt halen,
Maer namaels heeft het lot door averegs geswier
Haer welstant overdwerst, en haer gesondheids-vier
Gedoofd door kwalen van verdriet'ge pijnlijkheden:
Dog door lankmoed'ge deugd genoodsterkt in de leden,
Heeft eind'lijk tot mijn smert, en schipbreuk van mijn rust
Een deerlijk stervens-lot, haer 't leven uytgeblust.

[b] *Florentyna*, die 't gesigt
Van 't wijtstralend hemel-ligt,
Na mijn Moeder, blonk in d' oogen,
Rees gelijk een luister-bloem
Die door blaeder-rijk vermogen
Werd gezien vol zeegen-roem;
Want de deugd, scheen haar t' omstralen
Door den glans der Sonne-salen.

Schoonheid, deugd, en gaeuw verstand
Had haer ziel, en lijf omplant
Met bekoorlijkheên van glanssen,
Waar door meenig agtbaer hert

Als

a Seste Lit, Juffrouw Jacoba Casembroot, Dogter van de Heer Pieter Casembroot, trouwde Adriaen Paauw, Raed en Agent van de Princes van Hoogenzolre, Agent van het Vorstendom Cleef, als ook van de Baronij en Stad van Breda, mijn Vader, en Moeder.

b Seste Lit, Juffrouw Florentina Casembroot, tweede Dogter van de heer Pieter Casembroot, trouwde de heer Johan van den Bosch, Capitein over een Compangnie voetknegten.

(Als door't ligt der fakkel transſen)
Van haar overwonnen werd,
Dog haar borſt (vol moedigheden)
Spotten met die liefde reden.

Tot dat eind'lijk haar de tijd
Heeft tot trouwlot toegewijd,
Aan een Hoofdman, die den degen
Door roemrugtig krijgsbeſtier
Droeg tot proef van gloory-zegen
Onder ſchaeduw van Lauwrier.
Dog die't Heemels welbehagen
Haar heeft door de dood ontdragen.

Nu heeft alle weerelds damp
By haar uyt gedoofd zijn lamp
Maar een Heemels boezemglooren
Heeft haar ſoo met ligt omvat,
Dat ſy ſchijnt een ingeboren
Van d'Al-opper Eng'leſtad.
Waer dat ik haer na dit leven
Wens die eeuwſtant te beſweven.

De [a] Soon die jongſt uyt deſen band,
Zig door't geluk, begunſtigd vand,
Geſprooten uyt ſoo gloorb'ren Vader,
Heeft wel in Themis Regtvoogdy
Door drift van letterkonſtenary,
Geſogt de grond'ge kennis-ader.
Maer ſonder Staet-regeerens luſt,
Geleeft in vrede, en ſtille-ruſt,
Tot dat het ſterflot hem kwam nader.
De liefde, had hem door trouwgenot
Gebaerd een heilſaem huwlijks-lot,
Waer van uyt doorne-kragt, en Roſen,
Hy tot vermeerd'ring van ſijn Stam,
Een eenige [b] Erfgenaem bekwam

Daer

a Seſte Lit, De Heer Leonard Caſembroot, Soon van de Heer Pieter Caſembroot, trouwde Iuffrouw Petronella van Byſelendoern, hadden te ſamen eene Soon

b Zevende Lit, De Heer Pieter Caſembroot, Soon van de Heer Leonard Caſembroot, is getrouwd met Iuffrouw Anna Jacoba Boxel.

Daer bey die blijken in verpoſen.
Want zijn gemoed met min omzet,
Gevangen in een liefdenet
Heeft door aenminnig kake-bloſen
De luiſter-ſtam van Caſembroot
Vereerd met ſulk een bedgenoot,
Die door het vonkvier van haer oogen,
Zijn hert, tot trouwzugt heeft bewoogen.

Nu reſt Heer [a] *Jaques* jongſte ſpruit
Die't Caſembroodſe Stamhek ſluit,
Die uyt een bres van, minne-wonden,
En door twee banden van de Trouw,
Eerſt aen de nagelate vrouw
Van heer de Jong, zig heeft verbonden.
Maer doen de dood hem die benam
Wierd door een tweede huwlijks-vlam
Aen Sillaas bloed vereend met paren,
Uyt welke beiden egtwaerdy
Tot aenwas van ſijn af komſt-ry
Hem't lot twee kinders heeft doen baren
Beſtaende in dogter, en in ſoon,
Als cierſels van ſijn levens-kroon.

Waer van de [b] Soon, tot manne-jaren,
Na hy zig in de Graef ſag paren
(Op dat de ſtam niet ſouw vermind'ren)
Heeft voortgeteeld een reeks van kind'ren,

Daer [c] d'Oudſte van, door Hemelmagt,
Uytblonk door ſchoone luiſterpragt
Een dappermoedig Edel glooren
Omſtrael den hem met zeegbaerheid

Van

a Vijfde Lit, De Heer Leonard Caſembroot, Soon vande Heer Jaques Caſembroot trouwde eerſt de Weduwe van de Griffier de Iong, daer na de Dogter van de Fiscael Silla, heeft nagelaten twee kinderen,

b Seſte Lit, Jacob Caſembroot Soon van de heer Leonard Caſembroot Ontfanger van de Graef, is getrouwd geweeſt met een nigt van de Amptman der ſelve ſtaet

c Zevende Lit, de heer Kapitein Leonard Caſembroot, Soon vande heer Jacob Caſembroot, getrouwd met Iuffrouw van Pollenburg, daer na met Iuffrouw Snoek.

Van heldendaedig krijgsbeleid,
't Geen Mavors eygen ſcheen geboren
Dat zig vertoond heeft, doen 't geweld
Der franſe bloedzugts wapenſcharen,
Hem perſten op het leegerveld
Met opgekerfde borſt en aren.
Waer voor een oegſt van Lauwerloof
Hem overbleef tot zeegeroof.
Het trouw-lot, heeft hem van twee vrouwen
Doen Soons en Dogteren behouwen.

't Beloop van 't eerſte huwlijks-bed
Maer eene [a] Soon heeft voortgezet.
Die in het jeugdigſt van ſijn jaren,
Scheen Themis rigt-bank toegewijt,
Door dien ſijn geeſt vol kennis vlijt
Het oudſt vernuft kan evenaren.
't Verſtand, d'hoogagting, en 't geluk
Beſtralen hem met ſchat-gebruk.
De wiisheid, vol doorlugt' ge reden
Beloofd aen ſoo roemwaerd'gen ziel,
Dat hy nog mee tot Hollands kiel
Van ſtaetgeſag, ſal opwaerds treden.
De trouw-voogdes, geeft reeds ſijn hand,
Aen een hoogagtb're vrouw verpand,
Die nog in 't jeugdigſt van haer leven,
Zijn hoop, door kuiſſe minnevlam,
Beloofd veel aenwas aen ſijn ſtam,
Uyt zielvernoegde liefd' te geven.
Dit ſchenk d'al-opper zeegenmond,
Hun tot geluk, in 't trouwverbond.

De [b] Dogter, van Heer Lenard, leſt
Uyt Sillaes, egtſlot, voort geſproten,
Mijn ſangſter, mee tot melding preſt

Om

a Agſte Lit, de heer en Meeſter Gysbert Hendrik Caſembroot, getrouwd aen Iuffrouw . . . Snoek, Soons Dogter van de Vrouw van Krajeſtein,

b Seſte Lit. Iuffrouw Walburg Caſembroot, Dogter vande heer Leonard Caſembroot, is getrouwd geweeſt aende heer en Meeſter, Henderik Duvaal, Advocaet voor de Hoove van Holland,

Om nevens al de ſtamgenoten
Te komen in haer af komſt-ry :
En haer geboorte 't merk te geven
't Geen aen haer agtbaerheids waerdy ,
Mijn pen , nog ſchuldig is gebleeven.
Den Heemel , had haer hert verpand
Aen een gemael , haer zielzugt waerdig :
Die door het ligt van ſijn verſtand ,
Was voor't gerigt , in dingtael vaerdig.
Dog Atrops , nydig op haer ruſt ,
Heeft hem de Leefſtrael uytgebluſt.

Nu reſt my nog tot ſlotſang van mijn trand
Een [a] Dogter uyt heer *Jaques* huw'lijks band :
Die hem de liefde, uyt Dominikles bloed
Heeft met het ligt der deugdwaerdy doorvoed ,
Tot dat de tijd , haer vroegen dageraed
Deed ſtralen op't gemoed van Saſſenraet.
Die haer weerom door't ſtervenſlot onthaeld ,
Liet in de ſtad , van d' Yſtroomvoogd , bepaeld ,
Waer dat ſy tot vergrijſde dagenſtond ,
Haer levens-glans ten eind geloope vond ,
Wat kinders nog meer uyt heer *Jaques* ry ,
Zyn voort gebragt uyt beider trouw gety ,
Zyn ongehuwd , door't ſnoeimes van de dood ,
Ten Ooſt , en Weſt , of door een noodlots ſchoot ,
Geſneuveld , waerom ſoo veel worm vertrekken ,
Haer dor-gebeent voor tuſt-ſpeelonke ſtrekken.

Zie daer mijn Sangheldes , ten eind' van haer geſangen ,
Die geen die niet meer zyn , en weetend my geen dank ;
Maer die nog leeven , bidd 'ik het in gunſt't ontfangen.
Hoe flaeuw mijn Sangtoon neurd met ſchorre gorgelklank.
Myn Moeder gaf my , uyt dees ſtam , mee't ligt van't leven ,
Maer ben uyt Caſembroot , MARIA PAAUW gebleven.

Be-

[a] Vijfde Lit , Iuffrouw Johanna Caſembroot , dogter vande Heer Jaques Caſembroot , is getrouwd geweeſt aen de heer] Saſſenraet , Niclaes Caſembroot , is in Ooſtindien geſtorven. Caſper Caſembroot , in Guinee geſtorven , beyde ſoonen van heer Jaques Caſembroot.

Besluit

Indien Oud Roomen op haer Catoos, of Camillen,
Of strydb're Scipioos haer lof kon Sonwaerds tillen,
Of dat het geestligt van Demosthenes blonk uyt
Op't Wysheids Capitool door roembaer tonggeluit,
Hier toond de Faembodes, met klappen van haer wieken
't Verstand der Roomsen, of't hoogstaetbeleid der Grieken.
Gelukkig is dan't land, daer soo de wysheid klinkt,
Gelijk haer luister hier in sulke mannen blinkt.
Dit kan ons Brugge, met sijn Oude Raedhuis blaeden
Bevestigen tot lof der Casembroodse daden.
Maer wat verpligting gaf haer oit dit staetbeleid,
Niets, dan de lof die ons het tijd geheugboek zeid,
Dog als den Adel, zig soo met de deugd kan paren,
Verkrijgt s'een Zeegekroon van overwinnings-blaren,
Die niet alleen het Hoofd, hier pronkt met luister-lof,
Maer die de Ziel, beloofd een kroon in't eeuwig Hof.

A: MARIA PAAUW.

Gouda den 18 van Sprokkelmaend 1700.